

Ára: Romániában 10 lei, Bucureștiben 12 lei, Csehszlovákiában 3 čK. Jugoszláviában 6 dinár,
Bécsben 3600 o. K.

II. évfolyam, 16. sz.

1924 április 20

KAVIAR

ILLUSZTRÁLT-SZATIRIKUS-HETILAP

Butorokat

mindenféle kivitelben raktáron tart s rendeléseket eredeti tervek szerint vállal a

Temesvári Butorszövetkezet

Skurdier-
liget.

POPOVICIU FERDINAND

cipész Timișoara, II., Három király-utca 21. szám.

Legszebb és legmodernebb kivitelben, mérsékelt áron készít férfi és női cipőket.

Legjobb cipőt

készíti mérték után

KÁDI és FRISCH

Timișoara, Józsefváros Hunyadi-ut 9

Kunst- u. Pelzfärberei

Georg Gutjahr

Timișoara II. Str Ioan Măurescu 18 (Lammg.) Als Spezialität: Färben von Fuchse in Kreutz-, Silber- und Alasca-Farbe... Echt gefärbt, kein Rotwerden. Eigene Kürschnerei zum Ausfertigen von Pelzboare.

Link Gyula

Fogászati
műterem

Timișvár,
Erőd-utca 8.

Klein Gyula

aranyműves
és ékszerész

Timișoara-Belváros,
Jenőherceg-
és Mercy-u sarok

Podráczy Ferenc

bőrbutorkárpitos

készíti az összes szakbavágó munkákat
Timișoara, Gyárv., Andrassy-ut 2.

Tunner Kornél

márvány és gránit
sirkőgyára

TEMESVÁR-JÓZSEFVÁROS

Schleicher Atelier

Timișoara, Dózsa-utca 2. szám

REKLÁMOK

művészi cégtáblák
legszebben készülnek

PERFEKT a legjobb
poloskairtó
készíti:

Schunck drogeria

Timișoara, Strada Dacilor No. 24.
Telefon 13—30.

KOSSAK

fényképészeti műterme Belváros, Szt. György-tér, Kossak-palota, II. emelet.
Nyitva: hétköznap esti 6 óráig,
vasárnapon d. u. 5 óráig.

Vulkán

vas- és fémöntőde, mezőgazdasági gépjavítótelep.
Timișoara III., Hattyu-u. 34.
-- Összes transzmissziókellékek raktáron. --

Szerkesztőség
és kiadóhivatal:
Brassó, Kapu-u. 64-6

BRASSOI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP

Telefonszámok: Szerkesztőség 177. Kiadóhivatal: 82. Igazgatóság: 677.

A legjobb erdélyi magyar napilap

Turul

cipőgyár r. t. Timișoara

Legjobb
Legerősebb
Legtartósabb

Cipők

Ludovic Denhof
nemzetközi szállító

TIMIȘOARA, BELVÁROS.

Vasgerendák

betonvas, építőanyag, gépszij és
gépola nagy raktár

Jäger József

vaskereskedőnél, Timișoara (Temesvár), Józsefv., Hunyadi-u. 33.

“ERIKÁ”

Csokoládé- és cukorgyár

TIMIȘOARA,

IV., Strada Gen. Foch (Fröbl-u. 62.

„BELGA” Tükörgyár

II., Három Király-utca 9. szám.
Foncsorozások 3 nap alatt készülnek

“ANCORA”

Societate Română de Asigurări Generale Direcțiunea pentru Transylvania și Banat. Timișoara, I., Str. Vasile Alexandri No. 8. Telefon: 22-06.

Tűz-, betörés-, lopás- baleset- és életbiztosítások a legkedvezőbb feltételek mellett. Kartellen kívül

Aki jó és olcsó bőr és cipésszellőkeket akar vásárolni, az keresse fel

Kern Pál

bőrkereskedés, Temesvár-Gyárv. Fő-u. 2

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Timisoara, Belváros Str. G. Lázár
Szerb-utca 2. szám
—
KIADJA
DINNYÉS ÁRPÁD
„MOZGÓKÖNYVEK” KÖNYV-ÉS LAPKI
ADÓVÁLLALATA
TIMISOARA, BELVÁROS

Kéziratokat a szerkesztőség
nem ad vissza és névtelen le-
velekre nem válaszol.

Megjelenik minden
vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre — — 480 lei
Fél évre — — 240 lei
Negyed évre — — 120 lei
Egy óra — — 40 lei

Egyes szám egész Romániában
10 lei, Bucurestiben 12 lei.
Jugoszláviában 6 dinár, Cseh-
szlovákiában 3 c. korona, Bécs-
ben 3600 o. korona.

FŐSZERKESZTŐ:

DINNYÉS ÁRPÁD

FELELŐS SZERKESZTŐ:

PAPP SABIN

MŰVÉSZETI SZERKESZTŐ:

SINKOVICH DEZSŐ

Áprilisi dráma.

A Kaviár részére írta: Kóka.

— Jó napot Csimpó ur. De ré-
gen láttam. Hol van a kedves ne-
je?

— Fekszik.

— Csak nem beteg?

— Ha azt betegségnek lehet
nevezni, akkor csakugyan beteg.

— Hát mi baja?

— Ne is kérdezze... Április el-
sején a kertben sétáltunk. Este
volt. Hideg volt. A feleségemen
csak egy berliner kendő volt és
egyre prüszkölt. Ez a tavasz! —
mondottuk egymásra borulva és
boldogok voltunk. És akkor ő
azt akarta, hogy öleljem meg,
a ribizlibokrok között. És lekupo-
rodott a lábaim elé, mint egy kis
szerelmes macska és ott dorom-
bolt: «Ah április! Április!»

— És maga is dorombolt?

— Ne is kérdezze... Ahelyett,
hogy élveztem volna a tavaszt, úgy
ahogy a feleségem akarta, a ri-
bizli-bokrok között, én arra gon-
doltam: április! Most megtréfá-
lalom az asszonyt... Én is lekupo-
rodtam... Ott volt mellettünk a
kerti fecskendő, amilyenell az
utcát locsolják. A vége éppen a
kezembe akadt...

— Na ne sirjon, beszéljen.

—... És amikor szegény asz-
zony kitárta előttem a szívét...
én a fecskendőt adtam a kezébe.

— Borzasztó! És nem vette ész-
rel

— Nem vette észre. Nagyon
elkábította a tavasz. Mire aztán

azt akartam mondani: április! á-
prilis! — már késő volt...

— És maga ezt csak nézte?

— Mondom, hogy már késő
volt. Szegény asszony, nagyon

megijedhetett a hideg vizsugártól,
mert nem tudott többé megválni a
fecskendőtől, olyan göresösen szo-
rongatta.

— És a vízvezeték?

— Nyitva volt!

— És az asszony?

— Most szökök a kertben.

— És mit szól?

— Nem tud szóhoz jutni, mert
a szájából jön a víz. De nagyon
szépen jön.

— Borzasztó, milyen beteg le-
het az az asszony.

— Ha ezt betegségnek lehet ne-
vezni, akkor csakugyan egészen
oda van.

— Hát miért nem zárja el a
vízvezetékét?

— Lásd, erre még nem is gon-
doltam.

NAGYSZERŰEN JÁTSZOTTA A SZEREPÉT.

Egy ur egy színészhez — aki
kitűnően játszott a szerepét:

— Mondhatom, kedves művész
ur, nagyszerűen játszott le a sze-
repét.

Színész: Ha oly nagyszerűen is
vehetném fel a gázsimat.

Papp Béla.

HALLATLAN CSODA.

A.: Képzeld, hallatlan csoda
történt a vasutnál.

B.: Na és mi az a csoda?

A.: A helyi állomásra befutott
a gyors s mikor kiment az állo-
másról, utána jött egy tehervo-
nat és nem ütköztek össze.

Jani.

Levél a szerkesztőhöz.

*
Mélyen tisztelt Szerkesztő ur!

Mult hó közepe táján Kolozs-
várt jártam, mely alkalommal a
kolozsvári artisták szemrehányás-
sal illették, hogy egy kolleganőjü-
ket «megblicceltem» volna, habár
én csupán óvatosságból használ-
tam fel a kedvező alkalmat, a
mennyeiben nem akartam csorbát
ejteni egy régi jó közmondáson. —
az eset a következő:

Az egyik kolozsvári éjjeli lokál-
ban megpillantottam egy feltűnő-
en szép, elegáns orosz táncosnőt,
kit meglátni és elcsábítani 500 lei
műve volt. (Mit szól majd a fele-
sége, ha ezt elolvassa? Szerk.) A
további részletekre nem akarok
kiterjeszkedni. Hajnalban feléb-
redtem, látom, hogy az orosz kis-
lány az igazak álmát alussza, én
zaj nélkül felkeltem s mivel tu-
dom magamról, hogy olyan szóra-
kozott vagyok, mint egy matézis
tanár, elfelejtettem az ígért 500
leit az éjjeli szekrényre helyezni,
miközben távoztam a fentemlített
régi közmondásra hivatkozva, gon-
doltam («nem jó az alvó orosz-
lánt felébreszteni»).

Hát bűnös vagyok én?

Maradtam kész hive:

Váradi Aladár,
az ártatlanság apostola.

P. S. Azt a két hatalmas po-
font, amit ebben a pillanatban
kaptam a feleségemtől, — a két
nem vettem észre, hogy a há-
tam mögött áll, — személyesen fo-
gom átadni.

A fönti.

TUDOM, HOGY MEGEMLEGET.

Férj: A cirkuszbán a díjbirko-
zóval jól elbántam. Ugy lefektet-
tem, hogy tudom megemleget.

Nő: Lásd, engem nem tudsz le-
fektetni bár egyszer úgy, hogy
megemlegesselek.

p. b.

MA MINDEN LEHET.

Az atya (a szomorkodó fiához):
Ne busulj fiam, hogy megbuktál a
tisztai vizsgán. Veszek neked egy
ágyut és önállósítlak.

KIS PÁRBESZÉD

- Igaz, hogy kikeresztelkedtél?
- Igaz.
- Miért?
- Csak úgy adták hozzám a feleségemet.
- Ugy tudom zsidó lányt vettél el.
- No igen, de egy zsidó már nem volt nekik elég előkelő.

Pötty

KEDVES KAVIAR.

A kis Kohn bent ül apja irodájában és a lekszikont böngészi. Egyszerre odafordul apjához:

- Táti, mit akarhat ez jelenteni? Itt az áll: Kolumbus 1426–1492.
- Nu, biztosan az a telefon-száma.

Gólya

KISÉRTETEK

János: Tisztelendő ur, ma észszaka, hogy a temető mellett elmentem, itt fusson ki a szemem, ha egy égő gyertyát nem láttam a sirook fölött.

Plébános: No, no János, talán részeg voltál.

János: Mán buta beszéd ez, tisztelendő atyám, mer' ha részeg lettem volna, kettőt láttam volna egy hellett.

Pötty

ZSEBMETSZO VILAGNEZET

— Azt mondják, hogy az idő pénz. Na hát, akkor én szakítok egy órát magamnak.

X X X

HUSVETI ÖRÖM.

Gizike boldogan ujságolja Macának:

— Ez aztán öröm. Oszkár egy hatalmas piros tojást küldött s amikor felbontom, Reichenbach féle mézeskalács van benne. Ez az Oszkár, ez az Oszkár, ez aztán egy fiu!

Szerelem a dobsinai jégbarlangban.

A "Káviár" részére írta MEZEI GYULA (Rimaszombat)

Barátom, Rizibizy márki, nőszülni akart. Nem azért, mintha valami nagyon vágyódott volna a családi élet örömei után, ő nem. Rizibizy márki, nemes barátom, elvből gyűlölte a családi boldogságot, mert — mint ő finoman mondani szokta — egy inget legfőljebb csak kétszer vesz magára. Többször semmi esetre sem. Persze, ilyen elvek mellett a márki megcsontosodott agglegénnyé nőtte ki magát de végül is kénytelen volt beadni a nyakát — a hitelezői miatt. Az edösságainak rengeteg tömegétől csak egy kedvező parti tudta már kimenteni és Rizibizy barátom beadta a kulcsot.

A legfőbb hitelezője — a kájképű Epstein bácsi — hálás örömmel fogadta a márki szándékát.

— Márki, ön nemes jellem — mondta és érinkezésbe lépett a legjobb körökkel, amelyek megfelelő partit szolgáltathattak a márki számára. Egy hét múlva talált egy kisasszonyt, akinek 800.000 lei hozományt adott a papája és különösképpen semmit azonkívül. Ugy értem ezt, hogy a kisasszony nem volt se pupos, se kancsal, se sánta, sőt még multja se volt. Egész vidám, szép és tisztességes

leány volt a Rizibizy márkinak szánt leány, akit Lenórának hívtak.

Mikor a márkinak bemutat-ták, nemes barátom majd a föld-re zuhant meglepetésében.

— Ez egy falat nekem — mondta a nála szokatlan lelkesedésnek egy bizonyos emelkedett fokán és el volt tőkével, hogy meghódítja a leányt. Igen ám, csak hogy ez nem ment olyan könnyen. Lenóra kisasszony, bár a márki előkelő származása meglehetősen hatott rá, hideg maradt.

A márki végigpróbálta a hódítás magas iskoláját, de sikertelenül. Hiába, az idő megkoptatja a legkiválóbb kaszaköveket is, meg minden egyebet. És Lenóra kisasszony gunyosan nézte végig Rizibizy márki erőlködéseit.

— Kegyed öreg nekem — mondta finom és még finomabban mosolygott.

Rizibizy márkit elöntötte a düh.

— Megállj, pipi — gondolta magában — tuljárom én az eszedet.

És tul is járt. Elmentek a Lenóra kisasszony papájával kirándulni a dobsinai jégbarlangba. Téli bundát vettek magukra és leszálltak a mélybe. Kisértetiesen dideregtek a hidegben és gyönyörködtek azokban a különleges ostobaságokban, amelyeket a víz produkál, mikor meg van fagyva.

Egyszer azon vette magát észre a társaság, hogy Rizibizy márki eltűnt. És vele tűnt a barlangi ör leánya, aki fent csatlakozott hozzájuk, hogy magyarázatokkal szolgáljon a jégvilág csudáihoz. Eltűntek mind a ketten és otthagyták Lenórákat egyedül.

— Halló, márki — ordította a társaság szerteszéjjel, de a már-

A GÉPIRÓNÓ

A főnöki szoba kipárnázott ajtaja mögött egy óracskát töltött el a megüresedett állásra ajánl. közö gépirónó.

— Rendben van a dolog - mondotta a főnök. — Ezennel alkalmazom magát az irodámban gépirónónek... Elsején beléphet. Fizetése havonta 3000 Lei lesz.

Az új kisasszony hálálkodással köszönte meg az acceptálást.

Amikor elmenni készült és már az ajtónál volt, a főnök utána szólt:

— Igaz... Ezt majd elfelejtettem... Tud Maga gépirást is...

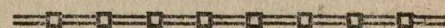

KIVANCSSÁG

— Mi a fene van ott a sarkon, hogy mindenki odaszalad?

— Nincs ott semmi a világon, Cde mindenki személyesen akar meggyőződni róla, hogy csak ugyan semmi sincs.

Schön Margit

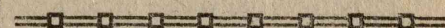
BOK

(Hatalmas vadgesztenyefa alatt).

Hölgy: El sem hiszi kedves doktor, mily kedves emlékek fűznek ehhez a vadgesztenyefához...

Doktor (bájos mosollyal): Talán maga ültette, nagyságos asszonyom?...

X X X

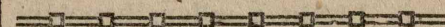

EMLEKEK

A társaságban a hölgyek ifjúkori emlékeikről beszélgettek. Egy fiatal asszony szívesen szólt:

— Nekem semmim sincs leánykoromból, csak a két kis gyermekem.

Schön Margit

A GONDOS ANYA

— Hallom a lányának viszonya van a szobaurral. Mért nem mond föl neki?

— Mivé? Erről már tudom, hogy gyermektelen ember. Ki tudja, milyen jön utána.

Schön Margit

Mi csak nem jelentkezett. He-lyette imponáló tömörséggel dörögött vissza a visszhang a barlang száz szögletéből.

Lenoráék kétségbeestek és hallgattak. Arra a megdöbben-tő lehetőségre gondoltak, hogy a márki alatt leszakadt a jég és a szegény fiu most már ko-csonyává fagyott. Lenóra már meg is akarta siratni és éppen a zsebkendőjét kereste, mikor különös nesz zavarta meg a csendet.

Soha nem hallott zajongás volt ez: a legfélelmetesebb és legimponálóbb hangokból ösz-szerőva, amelyek valósággal láz-ba ejtették az idegeket. Nem akarok sokat teketóriázni: ez a zaj szerelmi tülekedés zaja volt, szerelmi sóhajok és cuppaná-soké... De milyen szerelmi cup-panásoké! Csak az őskor ma-mutjai és trogloditái szerethet-tek így, ekkora hévvel, ekkora erővel, ekkora lelkesedéssel.

Lenóra és családja megbüvöl-ten álltak a jégen és majd oda-fagytak elragadtatásukban.

— Ah — sóhajtotta a Lenóra papája — micsoda hév, micsoda hév!

A hang egy oldalfülkéből jött. Lenóra kíváncsian arrafelé sie-tett és egy kis nyíláson keresz-tül benézett a fülkébe. Amit ott láthatott nagyon elragadhatta, mert összecsapta a kezét és visz-szarohant a társasághoz.

— Ah, én könnyelmű voltam — mondta — mikor a márki ke-zét visszautasítottam, mikor azt mondtam neki, hogy öreg. Hal-lottátok ezt a zajt: ez a zaj fia-tal volt, vagy még a fiatalnál is fiatalabb. A márkié leszek.

Ebben a pillanatban tűnt fel a fülszó felőli oldalon Rizibizy márki kissé megtört alakja. Mo-solygott és mögötte fáradtan ha-ladt a leány.

Esküvő utáni reggelen Lenóra asszony indignálódva nézett Ri-zibizy márkira.

— Csalódtam önben — mond-ta szigorúan — keservesen csa-lódtam.

— Miért, cicám? — kérdezte gyöngéden öreg barátom.

— Még kérdezi? Azután a bar-langi jelenet után sokkal többet képzeltem el önről, uram.

Rizibizy márki, öreg barátom, felkacagott.

— Ime, cicám, látja mégis győztem. Maga azt mondta ne-

kem, hogy öreg vagyok és erre én megfogadtam, hogy imponál-ni fogok magának. Csak az a baj, hogy a barlangban impo-náltam, ahol pedig — a prospek-tus szerint — harminceszörös visszhang, amely a pisztolylö-vést is úgy adja vissza, minttha ágyudörrenés volna... Érti most már, angyalom?

És Rizibizy barátom kajánul felkacagott.

Zsarolásokban kellő gyakorlattal rendelkező

timsőügynök

hasonló szakmában

foglalkozást keres!

Megkeresések „Sánta betyár” jel-igére a kiadóhivatalba kéretnek.

Zsaroló

álhirlapírókat timsóval gyönyörűen végigmos

„Berson” lerakat rt.

Könyvelőnek felvesszünk még egy zsaroló álhirlapírót!

Timsőügynökök előnyben.

EIBENSÜTZ és GRÜN
börkereskedők,
Timișoara, I. Zăpolya-u.

Részvénytílvánítás.

Mély megilletődéssel vettem tu-domásul

Jólati B. Zoltán,

szeretett jóbarátomnak a „Berson” rt.-től való kirugását. Fájdalmában együtt érzek vele, keserűségében osztozom.

WEINBERG MIKSA

valuta-kuli a „Hermes” bankban.

Zsaroló álhirlapíróknak gyönyörű ruhát csinálók,

melyen a timső-lemosás nem fog.

GRÓSZ IZSÓ, szabó,
Lloyd-sor, Glória-üzlet

Zsaroló álhirlapírók

és nyugalmazott timsőügynökök
bőrét kéjesen lefejtí

az „ESTI LLOYD”
szerkesztősége.

Bármily zsarolási munkát 5 perc alatt elintéz

ily ügyekben százalékos részesedés-re tanácsot adok, szíveségből ház-hoz is jövök.

Jólati B. Zoltán

álhirlapíró, nyug. parafa- és timső-ügynök, jelenleg állás nélküli zsa-roló, Timișoara, I. Jenő herceg-utca 18. szám, I. em. balra.

Arcomra új bőrt keresek,

mert már lesült, nadrágomra új foltot kérek,

mert a „Berson” kirugott!

Jólati B. Zoltán

álhirlapíró, nyug. parafa- és timső-ügynök, jelenleg állás nélküli zsa-roló, Timișoara, I. Jenő herceg-utca 18. szám, I. em. balra.

Tisztelettel értesítjük a n. é. kö-zönséget, hogy Jólati B. Zoltán ur, ki cégünknel mint könyvelő működik, nem azonos azzal az álhirlapíróval, akit az „Esti Lloyd” zsarolásért lelep-lezett s akit a „Berson” r.-t. kirugott.

EIBENSÜTZ és GRÜN.
börkereskedők.

Tisztelettel értesítjük a n. é. kö-zönséget, hogy az az álhirlapíró, akit az „Esti Lloyd” zsarolásért lelep-lezett s akit mi saját lábunkkal kirugtunk, igenis azonos Jólati B. Zoltán urral, aki Eibensüzt és Grün börkereskedőknel könyvelő.

„BERSON” lerakat r.-t.

Tisztelettel értesítjük a n. é. kö-zönséget, hogy ebből erre a hétre elég.

„KÁVIAR” szerkesztősége.

Tisztelettel kérem a n. é. kedves „Káviár” főszerkesztő urat, ne írjon rólam többet, mert a guta megüt.

JÓLATI B. ZOLTÁN.

KÉSŐI BÁNAT

A "Kaviar" eredeti kézírata

Aranyfüstben éltem vidáman,
Muzsika volt az életem,
Nekem töltött pezsgőt a pincér
A dáridós vig éjeken,
Az ajkaim égtek a láztól,
Szemem sötét volt, mint a bűn,
Csak hajnalban jutott eszembe,
Hogy ifjúságom tovatűn.

Engedd meg, hogy veled maradjak,
Hogy rossz lány többé ne legyek,
Hogy felvegyem a kartonbluzom
S a kis batiszt kötényemet,
Hogy aranyhajam koszoruba
Kössem, mint régen azelőtt —
Mikor a templomba elmentünk
Minden vasárnap délelőtt

Jártam Nizzában ciprusok közt,
Spanyol grand csókolta hajam,
Montecarlóban én voltam a
Legcsillogóbb, legszebb arany,
Királynő voltam akármerre
Bolyongtam kóboroltam én,
Csak Noémi még sohasem voltam
A rózsás Senki szigetén.

Engedd meg, hogy veled maradjak,
Hogy rossz lány többé ne legyek,
Hogy felvegyem a kartonbluzom
S a kis batiszt kötényemet,
Hogy aranyhajam koszoruba
Kössem, mint régen azelőtt —
Mikor a templomba elmentünk
Minden vasárnap délelőtt.

A multból semmitem maradt meg,
A vihar lassan elpihen,
Egy-két szál fehér lilomnak
Ugy tudna örülni szivem,
Már tudok éjszaka aludni
S az álmom tiszta, nem ledér
S reggel az ablakomon mindig
Két szerelmes galamb regél.

Engedd meg, hogy veled maradjak,
Hogy rossz lány többé ne legyek,
Hogy felvegyem a kartonbluzom
S a kis batiszt kötényemet,
Hogy aranyhajam koszoruba
Kössem, mint régen azelőtt —
Mikor a templomba elmentünk
Minden vasárnap délelőtt.

HARGITAI TIHAMÉR.

Szenzációs újítások a villamoson.

— A pótkocsikon mozi lesz. —

— Salját oló. —

A villamostársaság igazgatósága, miután az újabb és újabb tarifa-emelések — és a legújabb bérletrendszer, már nem okoznak nagyobb meglepetést, most egészen új és a maga nemében szenzációs meglepetéssel fog szolgálni a közönségnek.

Mivel a kocsik, nagyon gyakran, forgalmi zavarok miatt kénytelenek hosszabb ideig vesztegelni s így az utazás egy kicsit unalmas; a pótkocsikon mozikat fognak beberendeztetni, ahol csupa, a villamossal kapcsolatos dolgokat fognak a vásárlónak lepergetni.

A burlaszkeken nem kitömött babakot fog a villamos elgázolni, hanem eleven, hús és vérből való járókelőket. A tanulságos képek között látható lesz az a hatalmas emelődaru, mely egy egyszerű

gombnyomásra elképzeltetlen magasságba emeli a tarifát.

Látható lesz a közlekedési bizottság, mely folyton töri a fejét, hogy hogyan lehetne megjavítani a közlekedést.

Látható lesz a vezérigazgató ur, aki éppen nevet a közönségen, mert az villamoson, ő pedig autón jár. Legszenzációsabb kép lesz, mely azt fogja bemutatni, hogy mégis mozog — a villamos — persze a moziban, lepedőn.

Láthatók lesznek a pótkocsi kálauzők, akik a füledbe való fűtőhelyett — máshová fognak fűjni.

Láthatók lesznek a szitává lukasztott bérletek, amelyeknek a közepe 2 nappal a hó vége előtt kiesik az agyonlukasztástól.

„Népszerű Regények”

legújabb száma Forró Pál: „Halkuló vágyak” című regénye. Ara 12 lei. Megrendelhető a „Brassói Lapok” könyvosztályánál, Brassóban

Láthatók lesznek a főkalauzők, akik azt fogják kérdezni a kalauzőktől; hát annak a szőke nőnek kilukasztotta-e már?

A legutolsó kép mindig apothézés lesz, ahol láthatók lesznek a megboldogultak, akik az utóbbi időben, a villamos jóvoltából, a menybe jutottak.

Gólya.

AZ IDEGES EMBER

— Nézze, én bevalom: nagyon félénk vagyok. Mikor a világra jöttem, már akkor idegessé tettem az egyedüllét gondolata, hát ikernek születtem.

Schön Margit

KEDVES KAVIAR!

Az órás haldoklik és eszméletlenül fekszik az ágyban. Mikor a fiai ezt meglátják, odamennek a szekrényhez, kiveszik az ottlévő órákat és kezdik elosztani. A beteg magához tér és meglátja, hogy a fiai mit cselekszenek. Gyenge, elhaló hangon így szól:

— Fiúk, az én óráim meg vannak számlálva.

Na-re-Nyúl-bácsi,
vízes-lesz-az-apacskendőm.

"Milyen kár, hogy a nyulacska csak a fülek olyan — hosszú..."

A MEGELEVENEDETT KÉP.

A »Kaviár« részére írta: Sextus.

I.

Barnabás belesüpedt egy ó-német karosszékre.

— Á—á—á — mondta kedélyesen — unalmas az élet. Nagyon unalmas. Valami nő kellene. De nem olyan cingár, ideges, modern nő, amilyenekhez eddig volt szerencsém. Valami őcső nő kellene, amilyenek őcsőanyáink voltak. Nagyszerű nők voltak azok...

Barnabás fölnevezett a falra. A falon lógott két kép. Az egyik kép Löködy Teofílt ábrázolta, a család egyik őst, a másik kép Barnabás üknagynénijét Zsuzsánna asszonyt, aki szintén hathatósan munkálkodott a család megalapításán. A családi krónika szerint éppen tizenkétszer esalta meg az urát... Ennyiről tudott a családi krónika. Hát még amiről nem tudott!

Löködy Barnabás még jobban belesüppedt az öreg faragott karosszékre és érdeklődve nézte Zsuzsánna asszony arcképét a falon. Megjegyzendő, volt is azon néznivaló elég! A festmény a 16-ik század festői viseletében ábrázolta Zsuzsánna asszonyt. A fehér, csipkés fejkendő alól Tizianvörös haj kunkorodott elő, míg az arc és a nyak Rubens-szerű, gömbölyű huspárnákat mutatott. A virágos selyemruha karcsu derékban préselődött össze, szinte fölnyomva a kövér kebleket, a melyek szabadon voltak, majdnem a rózsaszínű bimbókig, mint két földagadt gyöngyházfényű, csábítóan fehér halom. A karcsu derékon alul ismét nagy domborulatok voltak, me-

lyeket irigyen takart el a vakmerően széles szoknya...

Löködy Barnabás nézte, sokáig nézte Zsuzsánna asszony képét. Egész addig, amíg káprázni nem kezdett a szeme. Akkor lehunyta egy percig.

II.

Mikor újra felnyitotta a szemét, majdnem leesett a székről bámulatában. A ráma üres volt a falon, Zsuzsánna asszony pedig ott állt elevenen előtte.

— Na, mért vagy úgy megijedve, Barnabás? — kérdezte Zsuzsánna asszony.

— Bocsánat, de ez mégis furcsa dolog kissé — mondta Barnabás.

— Egyáltalában nem furcsa — mosolygott Zsuzsánna asszony — hisz tudhatod a családi krónikából is, hogy világeletemben nyugtalan volt a vérem, meguntam ott fönt a keretben. És egy kissé udvariasabb is lehetnél hozzám, hallod?

— Ja, ugy — mondta Barnabás és valami derengeni kezdett a fejében — hát, azt hiszem, a viszontlátás öröme megcsokolhatjuk egymást.

— Én is azt hiszem — nevetett Zsuzsánna asszony és gyengéden Barnabás magához ölelte nagynénjét és megcsokolta. És egyszerre érezte, hogy tüzes forróság zuhog végig a testében. A karjaival, mint a vaskapcsokkal szorította magához az asszonyt.

— Most el sem eresztelek egyhamar, Zsuzsánna — suttogta. Zsuzsánna asszony csak mosolygott szeliden:

— Eressz el Barnabás... kérlek...

— Nem — lihegte Barnabás — most az enyém vagy.

Zsuzsánna asszony még egy percig ellenkezett, aztán átfonta a gömbölyű karjaival Barnabás nyakát és megadóan hajtotta a vállára a fejét.

— Te édes! — sugta bágyadtan a fülébe — a tied vagyok.

Barnabás lázas izgalom futott keresztül. Percekig tartó öleléssel szorította magához az asszonyt. Aztán kissé pihent...

Aztán megint magához akarta ölelni Zsuzsánát. De ebben a pillanatban Zsuzsánna asszony kisiklott a kezei közül és — egyetien lépéssel

III.

belépett a ráába. Megint mozdulatlanul és élettelenül mosolygott a képen.

Barnabás bámulva rogyott a karosszékre. Nem akart hinni szemének. Nem akarta hinni, hogy álmódott. Hiszen olyan természetesen, olyan plasztikusan lihegett az előbb karjai közt Zsuzsánna asszony.

— Valjon csak álmodtam volna az egészet? — dörögte Barnabás, — Csodálkozva dörzsölte a szemét. Néhány pillanattig gondolkozott, aztán így szólt magához:

— Azt hiszem, mégis csak álmodtam. Mert, ha Zsuzsánna asszony elevenen lett volna itt — ahogy én a családi krónikából ismerem — aligha érte volna be ennyivel!

— IDILL...

(Egy erdőszélen a fűben).

A fiu (szaval): Mi kék...

A nő (közbevág): ne affektáljon Pityuka! Mondja szimplán: mi kellene?

Bumm

„Balkán-Impex“

Balkán-Impex. A B C code 6 the edition. - Telefon: iroda 366, raktár 600, expedició 200.

“Balkán Import-Export R.T. Timișoara. - Gyarmatáru, vegyetechnikai és textilosztályok. — Táviratcím: ”

A legkisebb cipő és a legnagyobb papucs.

— Izgalmas történet.

1.

A fürdőhely apraja-nagyja csodálta a dúsgazdag, nagylábon élő dr. Hullámvölgyiné parányi, kis lábát. Egészen apró cipőket hordott.

A strandon, a fürdőben mindenki az ő lábát nézte. A lábacska, mint egy lábaska, úgy megfőzte az embereket. A fürdőhely humoristája, Stiglic ur. sohase mulasztotta el megjegyezni:

— Madártalpa van, akárcsak nekem. Csakhogy nem lud-, hanem kolibritalpa.

2.

Bixbox János tornatanár urnak birtokában volt a világ legnagyobb pár cipője. És ez a cipő még mindig szűknek bizonyult a tanár ur lábai számára. A tanár ur sokat tornászott és sokat evett. Virslit tormával. Nem lehet tudni, a tormától vagy a tornától, de a lába nagyon megnyult. De az arca is megnyult, mikor egyszer Hullámvölgyiné keményen rászólt:

— Mit lábatlankodik mindig körülöttem!

Szegény Bixbox. Már ahogy az ő lábával lábatlankodni lehet. Szegény Bixbox. Halálosan beleszeretett a doktorné kislábaiba. És ebből a szerelemből nem is tudott kilábolni.

3.

Ne kívánd más feleségét, mondja a biblia. De Bixbox e bölcs tanítást nem követte. A szép doktornét ezzel szemben mindenüvé követte. A Löbl-féle vendéglőben étkeztek és az Erzsébet-szállodában volt a lakásuk. És a vendéglőben is, a szállóban is jól laktak. A doktorné szobája a földszinten volt, a tanár uré az első emeleten. Bixbox esténként sokszor lelopódzott és megállt imádoztja ajtaja

előtt és nézte, nézte az ajtó elé kirakott kis cipőket.

És nagyokat sóhajtott. Bele az ajtóba. De az ajtót ez egyáltalán nem hatotta meg. Persze, hiszen fából volt.

4.

A doktorné ezzel szemben nem volt fából.

5.

Bixbox délceg fiú volt, de igen ostoba. A nő viszont igen okos és intelligens. És a közmondás igaznak bizonyult. Az okos engedett. Egyre többet engedett.

6.

Unalmas este... Az eső szitált, Bixbox szerelmes versekből citált és szörnyű hévvel kapcitált. Aztán így könyörgött:

— Ma éjjel... ugy-e?...

— Soha... soha...

— Az én szobámba... Első emelet tizenöt.

— Soha... soha...

— Vagy jöjjenek inkább magához... földszint három?...

— Soha... soha...

A tanár a doktorné füléhez hajolt és úgy sutogott. A doktorné azonban hajthatatlan maradt.

7.

Félóra múlva sikerült megtalálni az arany középutat. Ez a nemes fémből készült középut a II. em. 25. szobához vezetett, melyet a tanár ur egy estére bérelt ki. Mert a doktorné szeméremérzete élénken tiltakozott volna az ellen, hogy ő idegen férfit fogadjon éjjel lakásán, avagy garzonlakásba menjen. De egy közömbös és közösen bérelt szoba. Az más.

Este tíz órakor mind a kettő elbucuzott a társaságtól és szobájába vonult. Tíz óra után öt perccel kirakták a szobájuk elé a cipőiket, úgy, hogy a szálloda népe láthatta, hogy már aludni tértek. Tizenegy órakor nesztelenül felsiettek a második emeletre. »Nesztelenül.« »N«-vel és nem »m«-vel. Féltizen-

kettőkor aztán »m«-vel és nem »n«-vel... (eh, de mit izgassuk a kedélyeket)...

8.

Tizenegy óra tájban egy fiatalember ment el a földszinti folyosón. Hullámvölgyiné ajtaja előtt megállt egy perere.

— Milyen jó hecc volna, — gondolta, — ha én ezt a pici kis cipőt felvinném Bixbox óriás cipői mellé.

Tíz perc múlva már egymás mellett diszlett a kis harminckettes női, meg az öreg ötvenes férficipő. És lassan-lassan nagy csoportosulás támadt az ajtó előtt... Mindenüvé elterjedt a hír, hogy a doktorné meg a Bixbox tanár... Nem hiszi?... Nézz meg a tanár szobája előtt...

Az éjféli vonattal pedig, — mit tesz isten, — dr. Hullámvölgyi érkezett meg. Már a pályaudvarnál meghallotta a fürdőhely legfrissebb pletykáját. Vért szomjazva jelent meg a szállodában, fel, egyenesen a tanár ur elsőemeleti ajtaja elé.

— Egy széket teszek az ajtó elé, egész éjjel itt virrasztok és azt, aki reggel először kilép a szobából, lelövöm, — így határozott a doktor ur.

9.

Beggel aztán hiába várt, lélek se jelentkezett. Lakatost hozatott, betörette az ajtót. Megdöbbenve látta, hogy a szoba üres. Szegény Hullámvölgyi, — kiről mindjárt történetem elején megjegyeztem volna, hogy kissé hülye, ha nem tartoznék némi udvariassággal saját műveim hőseivel szemben, — lerohant a feleségéhez. Az aszszony édesen aludt földszinti szobájában.

Másnap aztán jelentkezett az

A „Detektiv-sorozat“
legújabb számai Maurice
Leblanc: „Az olajlámpás“ c.
érdekfeszítő regénye. : Ára 12
lei. : Megrendelhető a „Brassói
Lapok“ könyvosztályánál, Brassó

A "KÁVIÁR" KOMOLY HIREI.

— **Tél a tavaszban.** Winter Simon ma, vezette oltárhoz Frühling Etelkát.

— **Személyi hírek.** A török kalifa, a perzsa sah és a görög király ma a német császár látogatására Doornba érkeztek és addig maradnak együtt, míg a minje nem lesz teljes.

— **Olcsobb lett a villamos.** A villamosársaság igazgatósága nem 500, csak 180 százalékkal drágította egyelőre a bérlettarifát.

— **A «Káviár» mázlija.** Grósz Izsó, Bem Aroli Bey, Joláthy B. Zoltán stb. egy-egy évre előfizettek a Káviárra.

— **Újítás a parlamentben.** A parlament elnöksége ezentul az interpellációs napokra zárórameghosszabbítást fog kérni és a karzat látogatóitól vigalmi adót fog szedni.

— **A Begába ugrott.** Ma délbén egy uri ember külsejű egyén beugrott a Begába. Csónakon utána eveztek, hogy kimentsék, de az illető odakiáltott mentőihez:

— Ne fáradjanak uraim, nem-sokára meg lesz a külföldi kölcsön és akkor ugys mindnyájan kint leszünk a vízből.

— **A foglalkozás átka.** Csibuk Jónás trafikos ma rajtakapta a feleségét, mikor egy urral trafikált.

— **Allat az emberben.** Hónig Móric péntek este vacsorára meg-evett egy sült csirkét.

— **Csunya udvariatlanság.** A színház előtt egy autó elütött egy hölgyet anélkül, hogy pardont mondott volna, tovább ment.

— **Forgalmi akadály Temesváron.** Tegnap délbén Reiter Ernő át akart menni a Kossuth-téri közön. A köz felénél, szembejött vele egy autó, az autó Reiter térfogata miatt nem tudott kitérni, úgy kénytelen volt megmaradni ősi vallásán.

— **Nagyszerű ajándék.** Spóroljon, hogy megvehesse a «Káviár» számát — ideáljának.

Riporter.

A KONYHÁBAN

A nagysága: Hallja Mari, ki volt az a katoná tegnap este kint a konyhában?

Mari: Ó kérem, a földim, a János.

A nagysága: Ugy? A földije? Hát a cipőjét miért vetelte le?

Mari: Hogy megstoppoljam a harisnyáját, kezét csókolom!

Schön Margit

HUSVÉT HÉTFŐJÉN.

— **Édes lányom, öltözz föl! Mindjárt jönnek az udvarlók, locsolni!**
— **Na hallod, Anyuskáim, csak nem hagyom tönkre tenni az új ruhámat!**

az ismerős is, aki a cipőket tréfából egymás mellé rakta.

A második emelet titka örök titok maradt. És Hullámvölgyi soha többé nem kételkedett neje hűségében és úgy tisztelte, imádta nejét, hogy minden óhájának, szavának, intésének tüsszént eleget tett.

10.

Hullámvölgyiné tehát nemcsak a világ legkisebb cipőjét mondhatja a magáénak, hanem legnagyobb papucsát is.

(es—em.)

A szalmaözvegy kalandja.

A "Kaviar" számára írta: —an—dor.
(9)

Türelmetlenül járkált föl-alá a színház előtt, ahol hasonló céltzattal még néhány más ur is ödöngött. Végre fölvirrad a boldogságos perc: jött az angyal. Sajnos, nem egyedül, egy barátja kíséerte. Manó hódolatjellesen megemelte a kalapját és bemutatkozott.

— Örvendek — mondta a mollett szöke — nevem Ilka, ez meg a barátném Ella. Nem haragszik ugy-e, hogy elhoztam magammal, nagyon szeretjük egymást és mindig együtt vagyunk.

— Részemről a szerencse — szölt Manó — mert remélem, hogy elfogadják a meghívásomat és velem vacsoráznak?

— Hovára? — mondta Ilka az őszinte meggyőződés hangján.

— De hová megyünk? — kérdezte Ella leplezetlen érdeklődéssel.

Manó elgondolkozott. Ugyanis nem akart a hölgyekkel a nagy nyilvánosság előtt mutatkozni. Valaki megláthatná és elárulhatná Skótné önágységének, amiből föltétlenül kellemetlenségek származnának.

— Tudják mit — mondta némi habozás után — menjünk be valahová a városba, egy finom helyre, szeparéba. Az a legkellemesebb...

A hölgyeknek nem volt kifogásuk a dolog ellen és Manó csak hamar elegáns gummitalpon röppitette a hölgyeket egy előkelő hotel — hátsó bejárata elé. Becsöngetett. Sötét folyosón vonultak a külön szobák felé, miközben a pincérek előzékenyen hajlongtak. Hja, nyáron ritka az az ember, aki a «zöld» helyett inkább a zárt, sötét jól elzárt helyiséget választja.

Manó a két hölgygel bevonult egy kellemes kis különszobába és pazar vacsorát rendelt. Természetesen pezsgővel. A két hölgy úgy evett, mint két kedves kis farkas, aki napok óta koplalt. Manó boldogan nézte őket és vacsora alatt igyekezett szellemesen csevegni. A két hölgy mérsékelten felelt és kevésbé mérsékelten ivott. Hála ennek a ténynek, vacsora után már mindhárman kissé rózsás színben látták a világot.

— Le kell vetnem a füzömet — mondta Ella — különben megpukkadok...

— Ugyanaz habbal — mondta Ilka, akitől, — mint e kijelentésből is látszik — nem lehetett bizonyos bohémséget elvitatni.

— Hát vessék le! — indítványozta Manó lelkesülten.

— De maga idénéz!

— Nem nézek oda!

— Becsületszavára?

— Ha mondom!

— Hát jó! De el kell fordulnia...

Manó fölkel és a sarokba ment. A sarokban egy tükör volt. Manó a tükörbe nézett. Eredetileg jóhiszeműen. Azért, hogy elolvassa azokat a jelmondatokat és valloásokat, amelyek a tükör üvegébe voltak karcolva.

«Itt voltam Irénnel» — «Lajos, Laura» — «Szeretlek Aladár» és egyéb hamis megjegyzések kacérkodtak onnan vele.

A tükör azonban egyebet is mutatott. A két lány rózsás vállát és keblét. Manó kedvtelven legettette a szemét a kellemes látványon és mint valamikor Pókayné, azon tépelődött:

— Melyiket szeretem? Melyiket válasszam?

Alapjában mindegy volt neki. És amikor a hölgyek odakiáltották neki, hogy már megfordulhat, azaz a nyugodt öntudattal fordult meg, hogy a mai napja semmiesetre sem fog kárba veszni. Eddig mindig csak egy hölgygel kísérletezett, most egyszerre kettő is kínálja neki a gyönyörök serlegét. Vagy az egyik vagy a másik majd csak boldogítani fogja.

A hölgyek megszabadulván a füzőtől, fokozott vidámsággal folytatták az ivást. Végre mind a ketten a pamlagra roskadtak és behunyt szemmel feküdtek egymás mellett.

— Most kellene közbelépnem — elmélkedett Manó — most kellene választanom a kettő közül. De melyiket válasszam?

Megfontoltan, elmélyülve ült le a pamlag szélére a lányok mellé, észre sem vették, hogy jelen van. Szorosan átölelték egymást és csókolni kezdték egymást.

— Edes Ilkám!

— Edes Ellám!

Ezt suttogták lágyan, mialatt Manó meghatottan nézte őket.

— Hogy szeretik egymást —

mondta magában. — Igazán szokatlan, hogy ezen a pályán ilyen őszinte rokonszenv fejlődjék ki két kolléga között...

Es az elérzékenyüléstől csaknem könnyezni kezdett. Azonban idejekorán az eszébe jutott, hogy ilyenkor sirni legalább is időszertlenül dolog. Sokkal üdvösebb lesz, ha a két hölgygel szemben áttér a cselekvés mezejére. Végre most már két óra óta van velük együtt és mindez ideig elmés csevegésen kívül a legkisebb bizalmaskodást sem engedte meg magának. Odahajolt tehát a két leány fölé és abban a pillanatban, amikor kettőjük ajka ismét találkozott, ő is közbefurakodott a maga szájával, úgy hogy egyszerre csókolta meg mind a kettőt.

E szokatlan és még sohasem tapasztalt műlvezet Skót Manót rendkívül földerítette. A két leány kevésbé látszott a csókolódzásnak ezt a módját méltányolni, amit azzal is sejtettek, hogy fölugrottak a pamlagról.

— Gyerünk haza! — mondta Ilka.

Vagy talán azért kíváncsiok voltak már haza, hogy tartalmasabb gyönyöröknek engedhessék át magukat? Ez sincs kizárva. Manó, a maga részéről inkább az utóbbit hitte. És ezen az alapon boldogan fizette ki a vacsorát és boldogan ültette be a két nőt egy gyorsan előhívott kocsiba.

A kocsiban elhatározta, hogy Ilkát fogja szerelmével kitüntetni. Végre is, Ilka volt az, akit a színházban «kiszemelt» magának. Ella csak utólag csöppent bele a társaságba.

— Előbb a barátnőjét visszük haza — mondta tehát gyöngéden Ilkának.

— Tessék — kérdezte ez csodálkozva.

— No igen... Előbb hazavisszük őt, azután én elkísérem magát...

— De mi együtt lakunk! — mondta Ilka.

— Annál jobb! — szölt Manó, a kinek eszébe jutott az előbbi dupla csók és aki ezen az alapon egyéb dupla gyönyöröket is remélt.

(Folytatjuk.)

BRAUN aranyműves, órás és ékszerész

Józsefváros, Küttl-tér. Elvállal mindenféle új munkát, valamint javításokat a legjutányosabb árban eszközöl. Nagy választék kinaezüst tárgyakban. Tört aranyat és ezüstöt magas árban vásárol

Ez a hely

a MIA KREM számára van fenntartva, amely dr. Kovács gyógyszerárban, Temesvárbán, Gyárváros kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KREM-nek nem kell reklám.

JÓ SZEM

— Láttad azt a hölgyet, aki az imént szembe jött velünk?

— Azt, akin struccollas kalap, fehér hóá, testhez álló kaát, csipkés szoknya, sárga cipő és nyilas harisnya volt?

— Azt, azt.

— Láttam, de nem néztem meg jobban.

Schön Margit

I. Milmann

Kanditen- und
Chokolade La-
ger. Timisoara

Josefstadt, Boulevardul Berthelot 13.

"KURIR"

hirlap- és könyvterjesztő
vállalat

Elvállal a világ
összes lapjaira
előfizetéseket és
hirdetéseket.

Suboticán (Szabadkán).

Klug István

gép- és malomépítési vállalat
Timisoara-Fabrica, Str. Tei Crai
GYÁRVÁROS Három király-utca 26 sz.

Schweska Rezső

Belyáros, Jenő herceg-utca 3. sz.
Legjobb és legmoder-
nebb kivitelben, mérsékelt áron
készít férfi és női cipőket.

"VICTORIA"

butorgyár Timisioara,

Gyárváros, Muzsay-utca 25. szám.

Palicskó Antal és Társa.

Gyárt: legmodernebb amerikai iroda-
berendezéseket és mindennemű mű-
burorokat. Háló-, ebédlő-, uri-, leány-
szoba- és konyha-berendezések.

"COWAY"

FEHÉRNEMŰGYÁR TIMISOARA,
II., HÁROM KIRÁLY-UTCA 7.

Divatos színes zefir és félselyem,
nyári ingek, alsónadrágok, pizsamék-
elegáns szabással, gyorsan és pon-
tosan készülnek.

Tegyen egy próba-rendelést!

órák- és ékszerező
Gyárv. Fő-u. 32.

Lloyd-kávéház

az elitközönség találkozóhelye.
Elsőrendű bel- és külföldi italok.
Hideg büffé. Saját cukrázda. Kü-
lön termék társaságok részére.

Tulajdonos: Kemény Béla.

„BANATUL“

Szállítási és vámolási iroda. Ioan
St. Radulescu. Vama - Timisoara

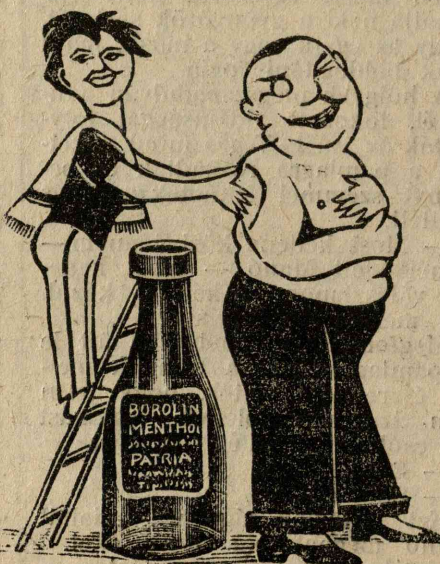

Elfogadok mindenféle vámügyletet,
hiányokért felelek, árukat legponto-
sabban elvámolok. Gyors elintézés.

Autóvilágítási berendezések,
gyújtó és mindennemű villany-
gépek tekercselése és javítása
gyorsan és pontosan készül

Goldsmann Rudolf

elektrótechnikai vállalatánál.
Timisoara. I. Zápolya ucca 4. sz.
(Bejárat a Grisellini uccából.)

Náthánál

a Kaiser Borax öblítés
biztosan hat,
azonnali könnyülés!

ÁRVAY mos, fest, tisztít ol-
csón és a legjobban.
Timisoara-Józsefváros, Bem-utca 20 sz.

Vasáros András
autógarage

Timisoara, IV., Hunyadi-ut 50 sz.
Teljesen új és keveset használt
autók raktáron. Motorkerékpárok.
Alkatrészek. Gummik. Indítókész-
lék (mágnes) és karburator javítás
Műszaki műhely. Autók szakszerű
javítása. Bármilyen alkatrész gyár-
tása. Legmodernebb karosszériák
és rádiotorok gyártása

Timisoara, IV., Strada Gazi No. 18-6.
Telefon: 934. Állandóan raktáron tart
cseréptéglát kicsinyben és nagyban!!

"DANUBIA"

csokoládé- és cukorkagyár
Bul. Carol (Hunyadi-ut) 14.

Telefon-szám: 13-21 és 13-22.

Telefon 67.

Telefon 67.

Nagy Testvérek

műszaki vállalata

Timisoara, Str. Eugen de Savoye
(Jenő herceg-u.) 1. sz.

Elvállal villanyvilágítás és vízve-
zetéki berendezések szerelését, va-
lamint javítását, továbbá minden-
nemű mű- és épületlakatos-mun-
kákat. — Javításokat pontosan
és jutányos árak mellett eszközöl

Rosenfeld Henrik

villannyal berendezett tüzfűtőtelep
Treisz zombolyai téglagyár
képviselője

Krauser Béla Fiai

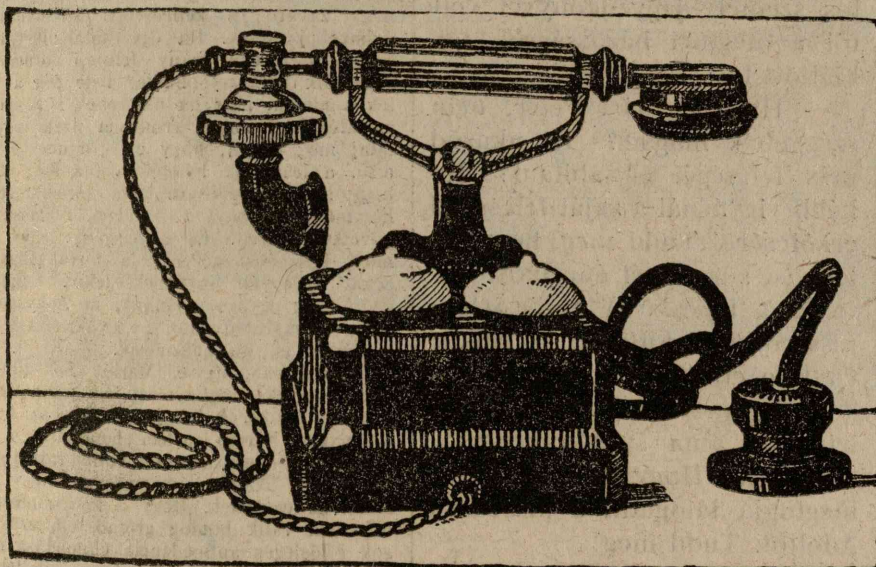
butorgyár. Timisoara-Józsefváros, Princ
Carol. Alapítattott 1888-ban. Tel. 18-46.

Női és gyermek
konfekció áruház

Jaszenszky

Timișoara-Temesvár, II. Fabrik Piața Traian

TUNGSRAM kombinált fali és asztali telefonja (Type 1924)

Minden szaküzletben kapható.

Temesi Agrár Takarékpénztár R.-T., Temesvár

Telefon: 6, 14-66, 16-74, 16-75. Fiók: ARAD. Telefon: 800, 802, 803.

A Banca Comerelala Italiana si Romana Bukarest szövetséges Intézete

Divatos szegelt és varrott
cipőket csak
Irimiás készít!

TIMIȘOARA, II.,
Andrássy-ut 12. sz.

Pollinger Mihály műszerész Timișoara
(Gyárváros), Széna-tér 8. Finom esztergámmunka, precíz fogaskerekek, nikkelezések

Maison Perák
női fodrászat

Modern frizurák. Henne-féle hajfestés. Külön női- és férfi manikűr-szalón. Arcmasszázs

Tatár Mihály
uri szabó és sapka készítő.
II. Páva ucca 6 szám.)))

Versenyszabósága olcsó árak tekintetében utólérhetetlen. Sapkák mérték után nagybani és kicsinybeni eladása. Kész sapkákat nagy választékban raktáron tart!

Telefon 75.

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliomtej-krémet.

Liliom-pudert

Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban a „Fekete sashoz” Cetate, Piața St. Georghe és a Str. Mercy sarkán

DURA elektrotechnikai és műszaki vállalat. Galvánelemek gyára
Telefon 54

Timișoara, Fabrica Calea Buziasului 12

Amerikai bőrárúház

Timișoara, IV., Bonnaz-utca 14. sz.

Ajánlja

dusan felszerelt raktárát mindenféle bel- és külföldi bőrökben, cipéskellékek és cipőfelsőrészekben

„INDUSTRIA“

Kereskedelmi és Ipari rész. társaság

Ezelőtt: KARCAG HENRIK.

Timișoara, Strada Bratianu (Uri-u.) 31

Gőzgépek, motorok, motorkék, gazdasági és malmászati gépek, műszaki cikkek, petrol, autogummi, Telefon 914.

„IDEAL“

manikűr-szalón, Timișoara, Belv., Grand Hotel Ferdinand

Hölgyfodrászat, Henne-féle hajfestés, ondolás, női és férfi manikűr.

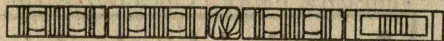

Kizárólag ezen kerek címkével és fehér staniol kupakkal ellátott palackokban kapható az ezen országban még elő nem állított

ENGLISH-PORTER-SÖR

Egy különösen erős fekete sör

Nem tévesztendő össze hasonló nevű más barna sörökkel!

A feleségem hü asszony.

A »Kaviár« részére írta: Tibor.

I.

A »Kis piszkos« szeparéjában a harmadik üveg libapezsgőt hordták már föl, — és Ugorka Péter, — aki egy órával azelőtt még lenn volt a földön, — már csaknem elérte a mennyországot, midőn Melanie, a mennysors ország kétségtelen tulajdonosnője, hirtelen kiragadta magát a — nem éppen tisztakezü, — de gavallér Péter kezéből. E megjegyzést, hogy »nem éppen tisztakezü«, ne tessék a szó szoros értelmében venni, mert arról mi nem beszélünk, — hanem tessék, — igen tisztelt hölgyeim — úgy érteni, hogy Ugorka Péter, aki azelőtt földhöz ragadt szegény ember volt, ismereklen és kissé gyanus módon jutott hirtelen abba a helyzetbe, hogy Melanienak három libapezsgőt is fizethessen.

Melanie, tehát kiragadta magát Péter nem éppen tiszta kezéből, úgy, hogy azok láthatók-

ká váltak és így kiáltott föl:
— Jaj, a férjem!...

II.

Melanie férje, a nyugdíjas sarkutazó (ugyanis a régi jó időkben gummisarkokban utazott, szegény,) belökte tehát maga előtt a szeparé ajtaját és miután a vele levő két hivatalos személy jegyzőkönyvet vett föl a megtört házasságról, így kiáltott föl:

— Hah! Ugorka Péter, nem szégyeled magad? Te akarod más feleségét elcsábítani? Inkább vigyáznál a saját feleséged erkölcsére! Tudd meg, hogy feleséged sürgönyét épp most vitte fel a lépcsőn a kézbesítő, a pisseorru Adolfnak, — mikor én tőle eljöttem!

— És, ha szabad tudnom, mit irt nőm ama sürgönyben?

— Mit? Hogy holnap ismét megfogja látogatni a pisseorru Adolfot. Tudd meg!

— Meg fogom tudni! — felelt Péter és ezzel nyugodtan távozott.

III.

A pisseorru Adolf, épp a harmadik csésze kapucinerjét itta aznap, törzskávéháza terraszán, mikor Péter asztalához lépett.

— Gazember! — ordított Péter, mikor Adolfot meglátta.

Adolf hallván, hogy nevén szólítják, meghajtá magát. Parancsol velem?

— Igen!

— Hát tessék parancsolni!

— A sürgönyt ide, vagy lövök! — ordította az Adolf fülébe.

Adolf lövésről hallva, megijedt és átadta a sürgönyt.

Péter szeme szikrákat szórt:

— Melanie férje a valót állította, a sürgöny neje hűtlenségéről szólt. Először meg akart halni, — de közelebb hajolt a sürgönyhöz és boldogan kacagott föl:

— Hisz ez a sürgöny nem is a nőm írása! — ujjongott és hazament, hogy megcsókolja meggyanusított, hü nejét...

Szerkesztői üzenetek

Kéziratokat vissza nem adunk és névtelen levelekre nem válaszolunk

SÁRIKA. Mindaz, amit kérdez, illik is, nem is, aszerint, hogy milyen viszonyban van az illető fiatalemberrel. Jó ismerősök között az ilyen apró formakérdések nem jöhetnek számba, felületes érintkezésnél azonban igen alkalmasak arra, hogy zavaró és kellemetlen következményekkel járjanak. Ha egy fiatalember azt látja, hogy egy leány feltűnő formában közeledik feléje, többnyire bele fog a játékba menni, még ha nincsenek is komoly szándékai. Ilyenkor rendesen azzal nyugtatja meg magát, hogy elvígna nem ő az első, a leánynak lehetett volna elég esze, hogy lássa, mennyire nem törődik vele, ha mégsem hagyta békében, ő lássa a következményeit. És a szegény leány az most készpénznek veszi a forró pillantásokat és egyéb figyelmességeket. Éppen azért még egyszer ajánljuk, ne hanyagolja el az illemszabályokat, ha gyakran kényelmetlenek is, de hasznosak. — K. S. M. Szép idő van, ugy-e, Marie? Sok jó ötletet, helyes megfigyelést és pszichológiát találunk benne. A hibája ellenben az, hogy a lényegét három sorban mondhatná el és mégis végtelenül hosszú milieu-rajzba szorítja bele. Nincs cselekménye, nincs gerince az egésznek. Hogy a kis színésznőből nem válik boldog grófnő, elhisszük a sok fölösleges antecedenencia elmondása nélkül is. Pedig azt hisszük, hogy van tehetség. Próbálkozzék meg valami mással. — B. Ezek gyöngécskéik. — TABAKI. hogy Marokkóban marokkodnak — ezt a szójátékot az isten sohasem fogja önnek megbocsátani. — R—Ó. Köszönjük szépen, de rajzokkal bőven elvagyunk látva. — B. F. Nagyon sok ügyes sor van benne. Legegyen szíves egyszer a szerkesztőségbe elfáradni. — BANI. Nagyon naív. — FEL. Önnek is szól ez az üzenet. — MAK. ER. Ugy hisszük, talán jobbakat is fog írni. — D. CZ. Nem vált be. — VIRIBUS UNIV. TIS. NÉPTANÍTÓ. Tulozták a dolgot. Az a színművész, a mi értesülésünk szerint, százezer lei előleget kapott. — L. E. (Li kava). Az apróságok nem váltak be frissebbek! — W. Kettő bevált. Köszönjük a folytatást. — ÁLOMKÉP. Sajnálattal, ennek a fordításnak nem vehetjük hasznát. — U. F. Két dráma. Végleges ítéletet nem mondhatunk, de a beküldött dolgokban sok tehetséget nem látunk. Roppant dilettáns munkák. Tanácsot nem adunk, mert úgy sem fogadják meg. Hányan ígérték már meg, hogy ha nem bíztuk az írásra, sohasem fognak tollat a kezükbe — következő héten azután új kéziratokat kaptunk tőlük. — M. Á. Mindkettő gyöngé. A Téli láz még jobb, mint másik, de ez is tele van német szentimentalizmussal. Az a bizonyos kis leány, kit sohasem szeretett senki, akinek egy regénye van, aki meghal és halála előtt levelet ír — nem, nem, ebből nem kérünk. E. S. Az utolsó bárd, című ballada fordítása nem is jó, de nem is időszerű. Aktuális dolgokat szívesen veszünk.

Főmunkatárs: LELIK FERENC.

Uzina de tip. Erdélyi Hírlap nyomdaüzeme.

Cenzurat: Prefectura Judetului si Orasului.